Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 15. december 1969

om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om krystalglas

(69/493/EØF)

(EFT L 326 af 29.12.1969, s. 36)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**A1**	Tiltrædelsesakt for Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	L 73	14	27.3.1972
	(tilpasset ved Rådets beslutning af 1. januar 1973)	L 2	1	1.1.1973
►**A2**	Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	17	19.11.1979
►**A3**	Tiltrædelsesakt for Spanien og Portugal	L 302	23	15.11.1985

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 15. december 1969

om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om krystalglas

(69/493/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg og

ud fra følgende betragtninger:

Muligheden for særlig betegnelse af krystalglasprodukter og den dermed forbundne forpligtelse med hensyn til sammensætningen af disse produkter er i visse medlemsstater undergivet forskellige regler. Disse forskelle hæmmer vareudvekslingen og kan føre til konkurrencefordrejninger inden for Fællesskabet;

disse vanskeligheder for oprettelsen og funktionen af det fælles marked kan elimineres, når de samme bestemmelser gælder for alle medlemsstater;

med Fællesskabets bestemmelser angående betegnelse for de forskellige krystalglasarter samt disse arters kendetegn vil såvel køberen som den producent, der overholder disse bestemmelser, blive beskyttet mod forfalskninger;

for anvendelse af en fællesskabsordning er det nødvendigt at etablere ensartede fremgangsmåder til bestemmelse af de kemiske og fysiske egenskaber hos krystalglasprodukter, der bærer de i dette direktiv fastsatte betegnelser,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv finder anvendelse på produkter under position 70.13 i den fælles toldtarif.

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer alle egnede forholdsregler for at sikre, at sammensætningen, fabrikationsegenskaberne, etiketteringen af de i artikel 1 opførte produkter og enhver form for reklame for disse produkter svarer til definitionerne og reglerne i dette direktiv og dets bilag.

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer alle egnede forholdsregler for at sikre, at de i kolonne b i bilag I anførte betegnelser i handelen ikke kan anvendes som identifikation for andre end de produkter, der har de i kolonnerne d til g i bilag I fastsatte kendetegn.

Artikel 4

1. Når et af de produkter, som er omfattet af dette direktiv, bærer en af de i kolonne b i bilag I anførte betegnelser, kan det ligeledes forsynes med det i kolonnerne h og i i bilag I nævnte identifikationssymbol.

([1]) EFT nr. C 108 af 19.10.1968, s. 35.

▼B

2. Når en af de i kolonne b og c i bilag I anførte betegnelser eller en betegnelse, der kan forveksles hermed, anvendes som tillægsord eller som ordstamme i et fabrikationsmærke, i en virksomheds firmabetegnelse eller i anden påskrift, træffer medlemsstaterne alle nødvendige forholdsregler til, at følgende fremtræder med meget tydelige bogstaver umiddelbart før fabrikationsmærket, firmabetegnelsen eller påskriften:

a) produktets betegnelse, såfremt produktet fremviser de i kolonne d til g i bilag I fastsatte kendtegn;

b) nøje angivelse af produktets materiale, såfremt produktet ikke fremviser de i kolonne d til g i bilag I fastsatte kendetegn.

Artikel 5

De i bilag I fastsatte betegnelser og identifikationssymboler kan optræde på samme etikette.

Artikel 6

Overensstemmelse mellem betegnelser såvel som identifikationssymboler og de i bilag I i kolonne d til g anførte kendetegn kan kun fastslås ved hjælp af de i bilag II nævnte fremgangsmåder.

Artikel 7

De til udførsel fra Fællesskabet bestemte produkter er ikke underkastet dette direktiv.

Artikel 8

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden 18 måneder efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen derom. Efter meddelelsen af dette direktiv drager medlemsstaterne tillige omsorg for, at Kommissionen underrettes så tidligt om alle yderligere udkast til vigtige retsforskrifter, som de påtænker at udstede på det af dette direktiv omfattede område, at Kommissionen kan tage stilling dertil.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

LISTE OVER KRYSTALGLASARTER

Nr.	Benævnelse af kategori		Anmærkning	Kendetegn				Etikettering	
				Metaloxider (i %)	Vægtfylde	Brudtal	Overflade-hårdhed	Symbolets form	Bemærkninger
—a—	—b—		—c—	—d—	—e—	—f—	—g—	—h—	—i—
1	CRISTAL SUPERIEUR CRISTALLO SUPERIORE HOCHBLEIKRISTALL VOLLOODKRISTAL ►**A1** FULL LEAD CRYSTAL KRYSTAL ————— ◄ ►**A2** κρύσταλλα υψηλής περιεκτικότητος σε μόλυβδο ◄ ►**A3** CRISTAL SUPERIOR CRISTAL DE CHUMBO SUPERIOR	30 % 30 % 30 % 30 % 30 % 30 % ►**A2** 30 % ◄ 30 % 30 % ◄	Betegnelserne kan frit anvendes uafhængigt af oprindelses- og bestemmelsesland Tallet angiver blyoxidindholdet i procent	PbO ≥ 30 %	≥ 3,00	x		◯	Runde etiketter. farve: guld ∅ ≥ 1 cm
2	CRISTAL AU PLOMB CRISTALLO AL PLOMBO BLEIKRISTALL LOODKRISTAL ►**A1** LEAD CRYSTAL KRYSTAL ————— ◄ ►**A2** μολυβδούχα κρύσταλλα ◄ ►**A3** μολυβδούχα κρύσταλλα ◄ ►**A3** CRISTAL AL PLOMO ◄ ►**A3** CRISTAL DE CHUMBO ◄	24 % 24 % 24 % 24 % 24 % 24 % ►**A2** 25 % ◄ ►**A3** 24 % ◄ ►**A3** 24 % ◄ ►**A3** 24 % ◄		PbO ≥ 24 %	≥ 2,90	x			

Nr.	Benævnelse af kategori	Anmærkning	Kendetegn				Etikettering	
			Metaloxider (i %)	Vægtfylde	Brudtal	Overflade-hårdhed	Symbolets form	Bemærkninger
—a—	—b—	—c—	—d—	—e—	—f—	—g—	—h—	—i—
3	CRISTALLIN VETRO SONORO SUPERIORE KRISTALLGLAS KRISTALLINGLAS (1) SONOORGLAS (2) ►**A1** CRYSTAL GLASS, CRYSTALLIN KRYSTALLIN ————— ◄ ►**A2** υαλοκρύσταλλα ◄ ►**A3** VIDRIO SONORO SUPERIOR VIDRO SONORO SUPERIOR ◄	Der kan kun anvendes sproget fra det land, i hvilken varen bringes på markedet Undtagelse: På det tyske marked kan et presglas med 18% PbO og en vægtfylde på mindst 2,70 sælges under betegnelsen »Pressbleikristall« eller »Bleikristall gepresst« (med de samme bogstavtyper)	ZnO, BaO, K_2O, PbO, alene eller sammen ≥ 10 %	≥ 2,45	nD ≥ 1,520		□	Etiketter i form af et kvadrat. farve: sølv sidelængde: ≥ 1 cm
4	VERRE SONORE VETRO SONORO KRISTALLGLAS SONOORGLAS ►**A1** CRYSTAL GLASS, CRYSTALLIN KRYSTALLIN ————— ◄ ►**A2** υαλοκρύσταλλα ◄ ►**A3** VIDRIO SONORO VIDRO SONORO ◄		BaO, PbO, K_2O alene eller sammen ≥ 10 %	≥ 2,40		Vickers — 550 ± 20	△	Etiketter i form af en ligesidet trekant. farve: sølv sidelængde: ≥ 1 cm

x nD ≥ 1,545 som kendetegn for en yderligere bestemmelse af produkterne (ved indførelsen)

(1) i Belgien

(2) i Nederlandene

▼B

BILAG II

METODER TIL BESTEMMELSE AF DE KEMISKE OG FYSISKE EGENSKABER AF KRYSTALGLASGRUPPERNE

1. KEMISKE ANALYSER

1.1. **BaO og PbO**

1.1.1. *Bestemmelse af det samlede indhold af BaO + PbO*

Med en nøjagtighed på 0,0001 g afvejes ca. 0,5 g glaspulver, som overføres til en platinskål. Det fugtes med vand, og der tilsættes derefter 10 ml 15 % svovlsyreopløsning og 10 ml flussyre (fluorbrintesyre). Det opvarmes på sandbad, til der opstår hvide dampe. Det afkøles og behandles påny med 10 ml flussyre. Det opvarmes, indtil der igen fremkommer hvide dampe. Så afkøles det igen, og skålens vægge skylles af med vand. Der opvarmes igen, indtil der optræder hvide dampe. Herefter lader man det afkøle, der tilsættes forsigtigt 10 ml vand, og det hældes over i et 400 ml bægerglas. Skålen vaskes flere gange med en 10 % svovlsyreopløsning, og der fortyndes med samme opløsning til 100 ml. Opløsningen koges 2 til 3 minutter og henstår natten over.

Der filtreres på en filterdigel med porøsitet 4, der udvaskes først med en 10 % svovlsyreopløsning derefter 2 eller 3 gange med ethylalkohol. Diglen tørres en time ved 150° C i tørreskab. Man vejer $BaSO_4$ + $PbSO_4$.

1.1.2. *Bestemmelse af BaO*

Med en nøjagtighed på 0,0001 g afvejes ca. 0,5 g glaspulver, som overføres til en platinskål. Det fugtes med vand, og der tilsættes derefter 10 ml flussyre og 5 ml perklorsyre. Det opvarmes på sandbad, til der optræder hvide dampe. Det afkøles, og der tilsættes påny 10 ml flussyre. Det opvarmes, indtil der igen optræder hvide dampe. Det afkøles påny, og skålens vægge skylles skylles af med destilleret vand. Der opvarmes igen og inddampes, til det næsten er tørt. Det opløses igen i 50 ml 10 % saltsyre under let opvarmning for at lette opløsningsprocessen. Det overføres til et 400 ml bægerglas og fortyndes med vand til 200 ml. Opløsningen opvarmes til kogning, hvorefter der ledes en strøm af svovlbrinte gennem den varme opløsning. Så snart udfældelsen af blysulfid har lagt sig på bunden af glasset, afbrydes gasstrømmen. Der filtreres på tæt filtrerpapir, og der vaskes med vand mættet med svovlbrinte.

Filtratet koges og inddampes eventuelt til 300 ml. Under kogning tilsættes 10 ml 10 % svovlsyre. Det tages af ilden, og man lader det henstå mindst 4 timer.

Der filtreres på tæt filtrerpapir og vaskes med koldt vand. Man gløder bundfaldet ved 1050° C og vejer $BaSO_4$ + $BaSO_4$.

1.2. **Bestemmelse af ZnO**

Filtratet fra $BaSO_4$ fældningen inddampes til 200 ml. Der neutraliseres med ammoniak og methylrødt som indikator og tilsættes 20 ml 1/10 N-svovlsyre. pH-værdien bringes til 2 (pH-meter) ved tilsætning af enten 1/10 N-svovlsyre eller 1/10 N-natronlud (natriumhydroxid opløsning) alt efter tilfældet, og zinksulfid fældes koldt ved gennemledning af en svovlbrintestrøm. Udfældningen lader man henstå i fire timer, hvorefter den filtreres fra på et tæt filtrerpapir. Der udvaskes med koldt vand mættet med svovlbrinte. Bundfaldet opløses på filtret ved overhældning med 25 ml varm 10 % saltsyre. Filteret vaskes med kogende vand til et volumen på ca. 150 ml er opnået. Der neutraliseres med ammoniak under tilstedeværelse af lakmuspapir, der tilsættes 1—2 g urotropin i fast form for at fiksere pH-værdien omkring 5. Der tilsættes nogle dråber af en frisk tilberedt 0,5 %'s vandig opløsning af xylenolorange og titreres med en 1/10 N-komplekson III opløsning, til farven slår om fra rosa til citrongult

▼B

1.3. **Bestemmelse af K_2O**

ved fældning og vejning af kaliumtetraphenylborid.

Oplukning: 2 g glas opløses efter at være knust og sigtet i

2 ml HNO_3 konc.

15 ml $HClO_4$

25 ml HF

i platinskål på vandbad og derefter på sandbad. Efter afgang af tætte perklorid-dampe (der inddampes til tørhed) opløses med 20 ml varmt vand og 2—3 ml konc. HCl.

Der overføres til målekolbe på 200 ml og fyldes op med destilleret vand, til volumen er nået.
Reagenser: 6 %'s tetraphenylborid-opløsning: der opløses 1,5 g af reagenset i 250 ml destilleret vand. Den bestående lette uklarhed fjernes ved tilsætning af 1 g aluminiumhydrat (aluminiumhydroxid). Der rystes i 5 minutter og filtreres, de første 20 ml lader man løbe over filteret endnu en gang.

Opløsning til udvaskning af bundfaldet: lidt af kali-saltet fremstilles ved til 0,1 g KCl i 50 ml 1/10 N HCl under omrystning at sætte tetraphenylborid-opløsningen, indtil udfældning ophører. Det filtreres fra på glasfilterdigel. Det vaskes med destilleret vand. Det tørres i exsikkator ved stuetemperatur. 20—30 mg af dette salt kommes i 250 ml destilleret vand og omrystes tid efter anden. Efter 30 minutter tilsættes 0,5— g aluminiumhydrat. Der omrystes nogle minutter og filtreres.

Udførelse: af den saltsure opløsning efter oplukningen udtages et volumen, som svarer til ca. 10 mg K_2O. Det fortyndes til ca. 100 ml og tilsættes langsomt reagensopløsningen, d.v.s. 10 ml pr. 5 mg af det forud skønnede K_2O, under moderat omrystning. Det henstår i højst 15 minutter og filtreres derefter på tareret, sintret filterdigel nr. 3 eller 4. Der udvaskes med vaskeopløsningen. Der tørres 30 minutter ved 120° C. Omregningsfaktor for K_2O = 0,13143.

1.4. **Analysetolerance**

± 0,1 i absolutte værdier ved hver bestemmelse.

Hvis analysen inden for tolerancen giver en værdi, som er mindre end de fastsatte grænser (30,24 eller 10 %), tages gennemsnittet af mindst tre analyser. Hvis det er højere end eller lig med respektivt 29,95, 23,95 eller 9,95, skal glasset godtages i kategorierne svarende til respektivt 30, 24 eller 10 %.

2. BESTEMMELSE AF DE FYSISKE EGENSKABER

2.1. **Vægtfylde**

Metode ved hjælp af en hydrostatisk vægt med en nøjagtighed på ± 0,01. En prøve på mindst 20 g bliver vejet i luften og i 20° C varmt destilleret vand.

2.2. **Brudtal**

Brudindexet findes ved hjælp af et refraktometer med en nøjagtighed på ± 0,001.

2.3. **Mikrohårdhed**

Den Vickerske hårdhed måles i overensstemmelse med ASTM E 92—65 normen (1965 udgaven), men der benyttes en vægt på 50 g, og man tager gennemsnittet af 15 målinger.